

under Overvejelse at tilvejebringe en anden Ordning af dette Forhold.

Til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) har jeg kun et Par korte Bemærkninger. Det forekommer mig, at der i og for sig ikke var noget nyt i det ærede Medlems sidste Foredrag. Det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, jeg vil optræde som Martyr overfor det ærede Medlem, naar han angriber mig. Det falder mig aldrig ind, selv om det er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at det kan klæde en aldrende Mand. Det ærede Medlem og jeg have saa ofte taget en Tørn med hinanden, og jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem kritiserer mig, men der er to gamle danske Ord, som jeg vil lægge det ærede Medlem paa Sinde, det første lyder saaledes: Høflighed koster ingen Penge, og det andet: Har du Ret, behøver du aldrig at være grov. Jeg synes godt, man kan tale til hinanden som Mennesker, selv om man er politiske Modstandere, uden at behøve at bruge uartige Ord.

Naar det ærede Medlem endelig i sit sidste Foredrag paastod, at Ministeriet og jeg ingen Interesse nærede for en Forfatningsforandring, er det ikke rigtigt, det har det ærede Medlem ingen Ret til at paastaa, jeg nedlægger Indsigelse derimod. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvorledes skulde jeg, naar jeg har fremsat et Forslag i dette Ting, og det er henvist til et Udvalg, kunne kommandere Udvalget til at afgive Betænkning? Udvalget maa selv bestemme, hvor lang Tid det vil tage til sit Arbejde, der er ingen Magtmidler for et Ministerium til at fremtvinge en Betænkning paa et tidligere Tidspunkt, end Udvalget selv ønsker at fremkomme med den paa.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal kun gøre den ganske korte Bemærkning til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), at han tager fejl i, at Tillægsbevillingsloven gaar paa den mekaniske Maade ind i Budgettet, som han antog. Meningen med det ærede Medlems Udtalelse maatte jo være den, at det, der kommer paa Tillægsbevillingsloven, er ikke-forbrugte Restsummer af Bevillinger, der vare givne paa Finansloven, og at de altsaa omtrentlig svarede til det mindre Forbrug, der vilde blive paa den kommende Finanslov. Saaledes er Tilfældet ikke. Hvis det ærede Medlem vil analysere Tillægsbevillingsloven, vil han se, at der er meget betydelige Nybevillinger paa

den. Paa det i Aar fremsatte Tillægsbevillingslovsforslag er der, selv om jeg ser bort fra Renterne af Vekselgælden, til Eksempel Nybevillinger til et Beløb af godt 1³/₄ Mill. Kr. Deraf er der ganske vist en meget stor Post, som har en ekstraordinær Karakter, nemlig Bevillingen paa 800,000 Kr. til Fuldførelsen af et Havdige ved Vester Vedsted. Men selv om man ser bort fra denne særlige Bevilling, er der en hel Række Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven i Aar, det er der altid paa Tillægsbevillingsloven, og det er disse Nybevillinger, som give et virkeligt Plus til Finanslovsforslaget for det paagældende Aar.

Det ærede Medlem for 9de Kreds (la Cour) mente, at jeg ikke havde syret ham. Jo, jeg havde indbefattet det ærede Medlem i de Bemærkninger, jeg gjorde om Balancen. Jeg paaviste det ærede Medlem, hvori hans Fejltagelse ligger; der er fuldstændig Balance, men naturligvis saaledes, at 3 Mill. Kr. dækkes ved indenlandsk Laan. Heri er der imidlertid intet exceptionelt, saaledes som det ærede Medlem siger, thi det ærede Medlem kan gaa rundt til vore forskellige Nabostater, Sverige og Preussen t. Eks., og han vil der finde, at man anser det for fuldstændig overensstemmende med solid Statshusholdning at afholde, indtil en vis Grad, Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver ved Laan. Indtil en vis Grad, siger jeg, det vil sige saa vidt, at de laante Beløb fuldt ud forrentes ved de erhvervede indtægtgivende Statsaktiver. Hvis man laaner mere, end at de erhvervede Statsaktiver kunne dække Renten af Laanet, er man ude i det usolide, men holder man sig indenfor denne Grænse, er man indenfor den solide og legitime Statshusholdning, hvad der ogsaa er anerkendt i andre Lande. Derfor ere netop de 3 Mill. Kr., som skulle dækkes ved indenlandske Laan, ansete som et passende Beløb.

Bramsen: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) udtalte, at jeg, og han mente ogsaa mit Parti, rettede os efter Ministeren, saa snart han udtalte et Ønske. Det er jo ikke Tilfældet. Vi have aldeles ikke lovet at rette os efter Ministeren. Det er Ministeren, der har ment, at han ikke kunde gaa med paa en Tankegang, som vi fremsatte for ham som en Mulighed, ikke i vor Interesse, det er ikke os, der skulle have en Finanslov, det er den højtærede Minister. Vi gøre kun, hvad der er vor Pligt, nemlig behandle Finansloven